
Blæsten og Regnen

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Blæsten og Regnen", i: *Mindeudgave Digte*, side: 284, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Blæsten og Regnen

I Danmark bor den stride Vind,
vort Aar er gennemblødt af Regn,
Hvem er det, der har bildt os ind,
vort Land er lagt i Solens Tegn?
Monstro det er de ferme Fyre,
der sørger for Hotelbrochure?
Det er kun Dogme for Turister,
at Blæst og Regnvejr altid trist er.

For vi, der bor i dette Land
og ikke er paa Rejse her,
os staar det danske Klima an,
vi elsker disse mange Vejr.
De Dage er saa faa som favre,
da Lokemanden saar sin Havre.
Men skøn er ogsaa Stormens Sang
og Regnens Læskekys i Vang.

Se Bondens Tag om Plovens Greb
i Foraarsblæst og Muldjords-em,
hans Heste strakt i deres Reb
med Skum fra Muler, Sved paa Rem!
Og se om Bord vor Fiskers gæve,
hornhudede Bersærkernæve
i Slagsmaal med Nordvest, hans Bror,
om Fisker grej er, Sejl og Ror! –

Og Regn slaar ned, saa Vand slaar op,
de Draaber styrter sig i Sø
med Ringedans af Hop i Hop.
Hvad andet ses saa festligt dø?
Skovbækken leger Niagara.
Saa løfter Regnbuen sin Tiara.
Det dufter af titusind Haab
fra Jorden under Himlens Daab.

Her kom du frisk af Skyens Bad,
smed Cyklen ved et Træ og lo.
Din Mund et dugget Rosenblad,
og dine Pigekinder to
paa eengang kølige og varme
af Regnens Kys og Blæstens Harmе.
Hvor kæk, naar du tilbageslaar
med Nakkekast dit vaade Haar! –

Men inde i den store By
dér spurter de med Regnslag paa,
Kulør af Solfald og af Gry
opliver alle Gader graa.
Den lille Havfrue paa Cykel –
et Eventyr af Vand og Nikkel!
En til! og to! tre, fire, fem,
en Havfrustime lyner frem.

Ved Aftenstid – – – i Lygteskær – – –
det funkler i Asfaltens Spejl.
De røde Lysreklamer der
er nok Vorherres eget Segl
i Lak paa det, at i Værdier
er selv en Storstad ej Forbier.
For Skønhed, der er gaaet tabt,
har Byen anden Skønhed skabt. –

Se, Morgenstund har Vand i Mund.
Til Skole løber trip trip trip
omkap med deres Næsetip
de Smaa som om paa Havsens Bund
og naar i Hus med Bæk paa Skulder
og Kildespring i Smilehuller
og ryster deres Haar og Klæ'er
og synes, det er Mandfolkvejr. –

Men hvis et umedgørligt Slud
gør alt for mange Dage graa,
saa tørner Vestenvinden ud
og fejer Himlen søndagsblaa.
Flak over Styret Ka'le tramper
sig hjem til Mor, hvor Kaifen damper.
En Smag som af et extra Smil
den faar af Modvind og af Mil.

Naar Verden over vi har Lov
for Pløjning her i Danmarks Egn,
saa skyldes det, at for vor Plov
gaar de to gode: Blæst og Regn.
For vi er ingen Drivhusstamme,
og det er evigt godt, det samme.
Hvem kender vel til bedre Hest
end Hoppen Regn, end Hingsten Blæst?